

ПРОТОКОЛ

№ 127

гр. Пазарджик, 27.01.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Христо Г.

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
Сложи за разглеждане докладваното от Христо Г. Гражданско дело №
20225220101356 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищеца Н. Н. А., редовно призован, се явява лично и с назначения му
процесуален представител адв. К., редовно упълномощен да го представлява с
пълномощно приложено по делото.

Ответник Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ гр. София,
редовно уведомена по чл. 56, ал. 2 от ГПК, явява се юрисконсулт Р., редовно
упълномощен да ги представлява с пълномощно приложено по делото.

Явява се свидетеля Д. П. Г., редовно призован.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ЮРИСКОНСУЛТ Р.: Да се даде ход на делото.

ОТВЕТНИКЪТ/лично/: Да не се дава ход на делото, аз искам да ми
свалят белезниците на ръцете, колана на кръста и белезниците на краката. Аз
се чувствам унижен, вързан като магаре. В този смисъл това е нарушение на
чл. 1 и чл. 4 във връзка с чл. 52, параграф 3 от Хартата на основните права на
Европейски съюз, във връзка с чл. 3 от Европейската конвенция за защита
правата на човека и основните свободи. В този смисъл искам да кажа, че
скоро бях свидетел в Административния съд в гр. София и те ме освободиха
от всичките помощни средства. Съгласно чл. 9 от ГПК, съдебните органи
съгласно закона определят равенство на всичките участници, без значение в
качеството на какъв участник в производството е от какъв характер е делото.
В този смисъл във връзка с чл. 121, ал. 1 от Конституцията на Република

България също предвижда категорично равенство и състезателност на страните в съдебния процес. Аз искам от съда да разпорежи на охраната да ме освободят от всички белезници. Цитира съдебна практика. Считам, че след като съдът отказва да разпорежи на охраната на съдебната власт да ме освободи от белезниците на ръцете, както и от крачните белезници и колана е предубеден и моля настоящия състав да си даде отвод за да може друг съдебен състав да гледа делото. Това е нарушение на закона, щом не допуска равенство на всички участници по делото, включително унижаване и изтезание по отношение на мен. В този смисъл приемам, че е умишлено това бездействие от настоящия състав.

ЮРИСКОНСУЛТ Р.: Считам, че исканията са напълно неоснователни. Моля да ги отхвърлите и да дадете ход на делото.

СЪДЪТ следва да се произнесе по направените искания от ищеца А. за сваляне на всички помощни средства и за отвод съдебния състав, които бяха направени в настоящото съдебно заседание. По отношение на първото искане за сваляне на поставените му помощни средства, съдът намира това искане за частично основателно, като вече се е произнесъл по напълно идентично искане с протоколно определение от 07.10.2022 г. Безспорно следва да се свалят белезниците от ръцете на ищецът, за да може същия да борава с необходимите документи и да представя доказателства. По отношение на останалите искания, съдът счита, че същите са неоснователни, тъй като на настоящия съдебен състав е служебно известно, че ищецът изтърпява наказание доживотен затвор със специален режим в Затвора в гр. Пазарджик. За тази категория лица конвоирането им извън мястото на което изтърпяват наложеното им наказание предвижда по-строги мерки, включително използване на помощни средства на краката и колан. Съдът намира, че тези изисквания не противоречат на съдебната практика, която беше цитирана от ищецът в настоящото съдебно заседание. Поради което и с оглед осигуряване безопасността на присъстващите в съдебната зала, съдът счита, че не е наложително да бъдат премахнати помощните средства от краката на ищеца, както и поставения колан.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че искането на ищеца А. следва да бъде уважено единствено частично, по отношение на помощните средства, които са поставени на ръцете му. В тази насока е и установената съдебна

практика в РС- Пазарджик по всички дела, по които ищецът участва в качеството си на страна по делото.

По отношение на второто искане за отвод на съдебния състав, съдът счита, че не са налице предпоставките на чл. 22 от ГПК за отвод на съда. В разпоредбата на чл.22 от ГПК, законодателят изрично е изброил обстоятелствата при наличието на които, не може да участва като съдия- лице което е страна по делото, което е съпруг или роднина по права линия, което е било представител и т. н. В конкретния случай, не е налице нито едно от тези основания, като ищецът мотивира искането си по чл.22, ал. 1, т. 6 от ГПК, а именно със съществуването на други обстоятелства, които поражда основателно съмнение в неговото безпристрастие. Обстоятелството, че настоящия съдебен състав е оставил без уважение направените от ищеца искания, не представлява по своя характер такова обстоятелство, което да породи основателно съмнение в неговото безпристрастие. Несъмнено всяка от страните в производството има право да представя доказателства и да прави искания, но съдът е този, който преценява тяхната допустимост и основателност, като неуважаването на така направените искания не е основание за отвод на съдебния състав. като неосновани. На последно място, съдът счита, че с оглед редовното призоваване на страните за настоящото съдебно заседание не са налице процесуални пречки по даване ход на делото.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

РАЗПОРЕЖДА да се свалят белезниците от ръцете на ищеца Н. Н. А. и оставя без уважение искането на ищецът да му бъдат свалени крачните белезници и колана.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца Н. Н. А. за отвод на съдебния състав на основание чл.22, ал.1 т.6 от ГПК, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ОТВЕТНИКЪТ/лично/: Да разпитаме свидетеля.

АДВ. К.: Нямам други доказателствени искания.

ЮРИСКОНСУЛТ Р.: Нямам други доказателствени искания.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ НА ИЩЦОВАТА СТРАНА.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Д. П. Г. – ЕГН *****, на 58 години, българин, български гражданин, с основно образование, неженен, осъждан, без родство и служебни отношения със страните. Безработен съм.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Г.: Познавам Н. А. от затвора, някъде от 2014 г.- 2015 г. Изтърпявам доживотен затвор без право на замяна. Знам, че Н. е водил дело в гр. Пловдив, за лоши битови условия в Затвора. Съдът в Пловдив уважи неговите иски и му присъди някаква сума. Но ГД „Изпълнение на наказанията“ не му ги е изплати тази сума. Сумата е в размер на 300 лева. Доколкото знам за тези 300 лева има издаден изпълнителен лист, но ГД „Изпълнение на наказанията“ не му е изплатила тази сума. Тази сума е трябвало да бъде преведена по сметката на майка му. Той е прехвърлил това свое вземане на майка му. Доколкото знам, ищеца е получил отказ да му бъде изплатена тази сума от 300 лева по сметката на майка му. Не знам защо не му изплатиха тази сума. Аз имах същия случай, в който те отказаха да ми изплатят дължаха суми, но успях да си взема парите. Знам, че Н. се е обръщал към администрацията за да потърси отговор, но от там не съм му дали отговор, защо не са му превели парите. Ищецът се почувства гадно, изнерви се, че не може да си вземе парите. Н. ми е споделял, че е спечелил делото, но не му превеждат парите. Знам, че тези пари никога не са стигали по негова сметка, както и не са стигали по сметката на майка му. Н. искаше с тези пари майка му да му купи телевизор, и да му го прати в затвора. Ищеца се ядосваше, че не може да си купи телевизор. Той има телевизор, но е стар. Н. се обаждаше на майка си от затвора, за да пита, дали тази сума е преведена, и тя му отговаряше, че не е преведена. Нощно време Н. води дела в санитарния възел. Той беше разочарован и изнервен, че не си получи парите. Не знам, че на майката на Н. е изплатена сума по цесия през 2018 г. Не знам за токова нещо. Може да е изплатена някаква сума, но не по това дело. Ние говорим за това дело. Не знам какво означава думата „цесия“ и не ме интересува. Не знам, да са постъпвали суми от ГД „Изпълнение на наказанията“ по сметката

на майката на Н..

АДВ. К.: Правим искане на основание чл.629 по глава 59 от ГПК с въпроси да бъде отправено преюдициално запитване за тълкуване в молба и с въпроси, подробно развити и са предоставени на съда. Считаме, че без произнасянето и тълкуването на посочените разпоредби на чл. 4, чл. 14, чл. 17 от ХОПЕС, няма как да бъде решено обективно делото. Считаме, че са от съществено значение за решаване на делото. Дали чрез неизплащането на така присъденото обезщетение е нарушено от Администрацията на Затвора в гр. Пазарджик правото на собственост на изтърпяващия наказание Н. Н. А., гарантирано му от чл.17 от ХОПЕС, както и от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи. Моля съда, да направи искане за преюдициално запитване да спре делото до произнасяне. Представям писмена молба във връзка с искането.

ЮРИСКОНСУЛТ Р.: Считам, че по настоящото дело не са налице противоречиви правни норми и затова не е необходимо преюдициално запитване. По отношение твърдението, че не му е изплатено обезщетението, ние сме представили доказателства по делото, че на Н. Н. А. са му изплатени парите, просто са му удържани по съответните запори. Моля да бъдат отхвърлени исканията на ищеца.

ОТВЕТНИКЪТ/лично/: Искам да допълня в искането да се включи, че съгласно чл.127, ал. 4 от ГПК ищецът е посочил банкова сметка или друг начин за плащане. В тази връзка ищецът е уведомил от ГД „Изпълнение на наказанията“ гр. София, че определя банкова сметка да е на името на Г. М. А.. от с., област Кърджали. В тази връзка да се тълкува взаимно с неизплащане на сумата на майка ми, съгласно чл. 4 от ХОПЕС във вр. с 52, параграф 3 от ХОПЕС.

СЪДЪТ след като се запозна с искането на ищцовата страна съобрази следното: В настоящото съдебно заседание беше отправено искане от ищеца Н. Н. А. с правно основание чл. 629 от ГПК, във вр. с чл.628 от ГПК за отправяне на запитване до съда на Европейските общности, тъй като се счита, че тълкуването на разпоредба в право на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото. Съдът не споделя становището на ищцовата страна, тъй като съгласно оформения петитум на исковата молба, ищецът претендира да му бъде заплатено обезщетение в размер на 5000 лева за

причинени нему неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразното бездействие на служителите на ответника. Съдът счита, че съгласно оформения петитум на исковата молба не са налице предпоставките на чл.628 от ГПК, тъй като не е налице необходимост от тълкуване на разпоредба от правото на Европейския или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз да е от значение за правилното решаване на делото. В конкретния случай Българския съд е събрал необходимите доказателства за правилното решаване на делото, въз основа на Българското законодателство, като не е налице необходимост от отправяне на запитване по реда на чл. 629, ал. 1 от ГПК. Цитираната от ищеца А. разпоредба на чл.127, ал. от ГПК касае редовността на предявената искова молба и според настоящия съдебен състав същата е ясно определена и по отношение на нея не е налице необходимост от тълкуването ѝ. С оглед на изложеното би могло да се обобщи, че в конкретния случай за правилното решаване на настоящото дело не е налице необходимост от тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз, поради което искането се явява неоснователно и като такова следва да се остави без уважение.

Предвид гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцовата страна за отправянето на преюдициално запитване по реда на чл. 629, ал 1 от ГПК и за спиране на производството по гр. дело № 1356/2022 г. по описа на РС-Пазарджик.

Предвид липсата на други доказателствени искания, с оглед на обстоятелството, че делото е изяснено от фактическа и правна страна и на основание чл. 149, ал. 1, изр. 1-во от ГПК съдът следва да прикани страните към спогодба.

ЮРИСКОНСУЛТ Р.: Нямам правомощия да сключвам спогодба.

На основание чл. 149, ал. 1, изр. 2 от ГПК, тъй като спогодба не бе постигната съдът следва да даде ход на устните състезания, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

ОТВЕТНИКЪТ/лично/: Уважаеми господин Съдия, поддържам изцяло исковата молба. Считам, че от събраните доказателства по делото се доказва по безспорен начин, че ищецът е завел дело пред Административен съд-Пловдив за лоши битови условия. Същият съдебен акт е обжалван пред Върховен административен съд и е уважен частично, за което има издаден изпълнителен лист. Депозирал съм изпълнителен лист с молба, да се преведе сумата, която дължи ГД „Изпълнение на наказанията“ гр. София съгласно решението на Административен съд- Пловдив. Като взискател на сумата, аз съм определил банковата сметка, по която искам да се преведе тази сумата. А не длъжника да си определя по самоинициатива на коя банкова сметка да преведе сумата. В молбата на ищеца пише, че сумата трябва да се внесе по банковата сметка на Г. М. А.. от с., област Кърджали и е приложил изпълнителния лист като доказателство за влязло в сила решение. Ищеца определя взискателя на основание чл.127 от ГПК. Многократно съм се обаждал на майка ми, дали тази сумата е преведена. Имам стар телевизор и исках да си сменя стария телевизор с нов. Майка ми отговаряше, че парите ги няма. От свидетелските показания се доказва, че съм изтърпял неимуществени вреди. Дори да има наложен заповест по сметката ми в Затвора в гр. Пазарджик, когато е присъдено парично обезщетение, това вземане се явява несеквестрируемо. Съгласно чл. 446 от ГПК доходите се запазват и ако са постъпили по банкова сметка, но не по-рано от един месец преди налагане на заповест. Включително началника на Затвора в гр. Пазарджик е длъжен да спазва своето задължение съгласно чл. 446 ал. 2 от ГПК, което гласи, че заповестното съобщение на ДСИ или ЧСИ не поражда действие по отношение на обезщетенията по ал. 1, изцяло се запазва съгласно чл. 446 А, ал. 1 от ГПК, както и спрямо пенсията до размера на минималната работна заплата, освен за задължения за издръжка. В този смисъл началника на Затвора в гр. Пазарджик не е изпълнил своето задължение. Той незаконосъобразно е наложил заповест, за да си изпълни задълженията към ЧСИ или ДСИ, но на него не му е ясно, че не се активира заповестното съобщение. Сумата беше внесена, но е стояла по сметката ми един ден и след това е била насочена към съдебен

изпълнител. Сумата по сметка ми не е престояла един месец, както изисква чл. 446 А, ал. 2 от ГПК. ГД „Изпълнение на наказанията“ гр. София незаконосъобразно бездейства в тази връзка, като изпраща тази сума в набирателната ми сметка, а не в сметката, която съм посочил в молбата. Началника на Затвора в гр. Пазарджик е длъжен да го знае. В тази връзка този срок, който законодателят е определил е едномесечен, защото обезщетението и помощите се изплащат въз основа на претърпени имуществени или неимуществени вреди и съдът присъжда обезщетение, което да ми се изплати на база влязло в сила решение, като е издаден изпълнителен лист. Законодателя е определил едномесечен срок, в който пострадалия да вземе решение да репарира свои вреди. Преди едномесечния срок не се активира запорното съобщение. Аз съм решил да репарирам свои вреди, а не да си плащам дълговете. Да се приеме молбата, която е изготвена от назначения ми от съда особен представител адв. К.. Моля съда да уважи искането ми. Искам съда да изложи в решението си кои факти и обстоятелства са относими и кои са неотносими към предмета на делото. Моля съда да уважи искането ми, тъй като считам, че е основателно.

АДВ. К.: Уважаеми господин Съдия, считам е от представените по делото доказателства се доказаха по основание и размер предявените искове, поради което моля съда да уважи така предявените искове. Моля за срок за писмени бележки.

ЮРИСКОНСУЛТ Р.: Уважаеми господин Съдия, считам, че исковата претенция на Н. А. е неоснователна и остана недоказана. Сумите за обезщетението са преведени по сметката на ищеца А., след което са преведени по изпълнителни дела №39, №40 и №41 от 2019 г., които са заведени срещу Н. А.. В случая не е била налична цесия на решението на А., поради което ГД „Изпълнение на наказанията“ на основание чл. 507, ал. 2 от ГПК е длъжна да преведе сумата на съответния ДСИ или ЧСИ. Моля да отхвърлите исковата претенция. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, моля за юрисконсултско възнаграждение. По отношение на адвокатския хонорар на ищецът, считам, че трябва е минималния. Представям писмени бележки още в настоящото съдебно заседание.

ОТВЕТНИКЪТ/лично/: Считам, че чл. 78, ал. 3 от ЗИНС не е относим в настоящото производство. Тази разпоредба се прилага единствено, когато се

упражнява трудова дейност от лишените от свобода на местата за лишаване от свобода. Моля да ми се изпрати копие на Протокола от настоящото съдебно заседание, както и копие от писмените бележки.

На основание чл. 149, ал. 2 от ГПК съдът обявява устните състезания за приключени и посочва, че ще обяви решението си в законоустановения срок, не по-късно от 27.02.2023 г.

Съдът дава възможност на страните да предоставят писмени бележки в едноседмичен срок

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 11.20 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____